

ONE TWO CHACHACHA

Een swingend blijspel in drie bedrijven

door

NICO TORRENGA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ONE TWO CHACHACHA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **NICO TORRENGA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Jorgé González

Angela González - zijn vrouw

Piet Smit - cursist

Catarina Smit - zijn vrouw

Huub de Boer - cursist

Marloes de Boer - zijn vrouw

Wout Anninga - cursist

Klaartje - medewerkster

Lianne - medewerkster

DECOR:

Het toneel betreft een danszaal van een dansschool. In het midden een opening, waar men links en rechts af kan. Rechts van het toneel nog een deur. Tegen de achterwand een soort draaitafel (hoogte van een bar). Daarachter een paar planken met een aantal prijsbekers en ingelijste certificaten. Links tegen de zijwand staat een viertal krukjes o.i.d. Aan de muren mooie ingelijste afbeeldingen van ballroom dansers en het geheel wat aankleden met een sokkel waar kunstbloemen o.i.d. opstaan.

EERSTE BEDRIJF

(Nadat het openingswoord is gevoerd en nog voor het doek opengaat, begint het nummer "Medellín" van Madonna, album "Madame X", 5 minuten versie luid te spelen. Dit nummer opent met One Two Chachacha. Zodra het nummer begint gaat het doek open en ziet men Klaartje in schoonmaakkleding voorop het toneel, met het gezicht naar het publiek, zogenaamd de spiegel van de danszaal schoonmaken. Ze heeft een kar met schoonmaakspullen bij zich. Na ongeveer 30 seconden gaat het ritme omhoog en beginnen de heupjes bij Klaartje los te komen. Ondertussen gaat ze al dansend verder met poetsen. Als zanger Maluma begint te zingen, na ongeveer 50 seconden, gaat ze helemaal los en komt na een tijdje Jorgé in de opening en kijkt vermakelijk naar Klaartje. Wanneer zij zich, tijdens haar vreemde danspasjes, plotseling omdraait na ca. 1 minuut 30 en verneemt dat hij staat te kijken, doet ze beschaamd vlug de muziek uit)

JORGÉ: *(spontaan type, echte vrouwengek/charmeur)* Och, lieverd... Waarom stop je nu? Ik stond net van je te genieten, terwijl jij je heupjes zo gracieus beweegt.

KLAARTJE: *(gekleed als werkster, neerzetten als mondig, boers, praat met accent, b.v. knauwen als een Groninger of Amsterdams accent. Wereldvreemd typetje, beschaamd)* Sorry... Ik wilde alleen even... Neem mij vooral niet kwalijk. *(gaat zogenaamd verder met het schoonmaken van de spiegel, eventueel nu een spuitje met echt water, zodat publiek wat nat wordt)* Och, wat doe ik nu toch weer... Pak ik met mijn domme kop de spuit met bleekwater... *(optioneel: vraagt publiek)* Komen er al bleekvlekken? *(bekijkt fles beter)* Och, nee... Het is gelukkig schoonmaakzijn. *(onnozel lachen)*

JORGÉ: Waarom doe je nu zo zenuwachtig, Klaartje? Toch niet omdat ik je op heterdaad heb betrapt?

KLAARTJE: *(stotterend)* Ikke... Ik was gewoon even...

JORGÉ: Je was gewoon even wat?

KLAARTJE: Ach, het is niks. *(onnozel lachen)* Ik ga maar weer vlug verder met mijn werk.

JORGÉ: *(geruststellend)* Maak je niet zo druk. Je werkt in een dansschool en dan is er niets mis mee om af en toe volkomen uit je dak te gaan. Zelfs niet tijdens het poetsen.

KLAARTJE: *(bleu)* Het zal niet weer gebeuren, hoor. *(gaat verder)*

met poetsen)

JORGÉ: Dat zou ontzettend zonde zijn, want ik heb die zwoele bewegingen van jou eens goed bekeken en meid wat heb jij een talent.

KLAARTJE: *(verbaasd)* Ik?

JORGÉ: Ja... Jij! Of zie jij naast je spiegelbeeld nog iemand anders?

KLAARTJE: *(onnozel lachend)* Nee.... Maar een poetsmiep als ik is niet zo gracieus als die mooie dames die jij hier op de dansvloer in je armen neemt.

JORGÉ: Je moet jezelf niet zo tekortdoen, Klaartje. Je bent voor ons meer dan enkel een poetsmiep, hoor!

KLAARTJE: *(terneergeslagen)* Dat weet ik ook wel, maar ik ben niet bepaald moeders mooiste met dit lompe lichaam van mij.

JORGÉ: Nu moet je ophouden! Jij zou iedere man de kop gek maken.

KLAARTJE: Ja, dat zei mijn vader vroeger ook al... Die riep altijd tegen mijn moeder "Ik word volslagen gek van die meid!" *(onnozel lachen)*

JORGÉ: *(lachend)* Ik denk niet dat je vader dat bedoelde, maar vertel mij eens even... Waarom heeft zo'n aantrekkelijke vrouw als jij nog steeds geen vriend?

KLAARTJE: *(verbaasd)* Ik aantrekkelijk?

JORGÉ: Nee, de overbuurvrouw!

KLAARTJE: *(kijkt de zaal in)* Waar is zij dan? Ik zie niemand!

JORGÉ: *(lachend)* Nee, gekkie... Ik praat toch tegen jou!

KLAARTJE: *(onnozel lachen)* Ik dacht ook al... Wat was de vraag ook al weer?

JORGÉ: Of jij een vriend hebt.

KLAARTJE: *(verbaasd)* Ik een vriend? Kerel, hou mij er over op! *(cynisch)* Ik heb trouwens al een vriendin!

JORGÉ: Oh... Ik wist helemaal niet dat jij... Nou ja, een je weet wel...

KLAARTJE: Een je weet wel wat?

JORGÉ: *(lachend)* Ach, je weet wel...

KLAARTJE: Hoe kan ik nu weten wat jij denkt te weten, terwijl jij mij niet meer zegt dan dat je enkel denkt te weten dat ik een je weet wel heb... *(plagend)* Bovendien maakt alles te weten niet gelukkig, weet je wel?

JORGÉ: *(lachend)* Zeg dat nog eens!

KLAARTJE: Hoe kan ik nu weten wat jij denkt te weten, terwijl jij mij niet meer zegt...

JORGÉ: Lieverd... Ik plaag je maar wat. Hoe heet je vriendin?

KLAARTJE: Ze heet Alie!

JORGÉ: Oké... Alie. Nou ja... Moet kunnen toch? We leven in een modern tijdperk. Is ze goed voor je?

KLAARTJE: (*enthousiast*) Ja. Heel erg goed. Ze doet precies wat ik wil. Als ik zeg dat ze moet gaan liggen, doet ze dat gelijk!

JORGÉ: (*verbaasd*) Wat? Nou, ik mocht willen dat die van mij dat ook deed.

KLAARTJE: (*verbaasd*) Sinds wanneer heb jij dan...

JORGÉ: (*onderbreekt haar*) Sinds anderhalf jaar... dat weet je toch ook wel? (*Klaartje begrijpt hem niet, Jorgé zucht*) Ik had mij het eerlijk gezegd allemaal wel een beetje anders voorgesteld, maar ja... Ik was op slag verliefd toen ik haar zag.

KLAARTJE: (*glimlachend*) Tja... dat gevoel ken ik.

JORGÉ: In het begin zie je meestal niet de gebreken. Je bent dan volkomen vertederd van alles wat ze is, wil en doet. Maar de laatste tijd heeft ze haar eigen willetje. Ik kan soms niets met haar beginnen.

KLAARTJE: (*verwijtend*) Dat is je eigen schuld!

JORGÉ: Pardon?

KLAARTJE: Ben jij dan niet met haar op cursus geweest?

JORGÉ: Cursus?

KLAARTJE: Ja... Ik ben gelijk met Alie gegaan. Ze was zo wild in het begin... Iedere keer als ik thuiskwam besprong ze mij en begon mij overal te likken!

JORGÉ: (*stomverbaasd*) Wat? Dat meen je niet?

KLAARTJE: Ja, dat meen ik wel. Tjonge jonge... daar was ik snel klaar mee, hoor! Dat gelebber is eerst nog wel aandoenlijk, maar op een geven moment stond het mij tegen.

JORGÉ: Ik snap niet waar jij je zo druk om maakt. Die van mij doet de laatste dagen niets anders dan snauwen en grauwen.

KLAARTJE: (*stellig*) Gewoon harder aanpakken! Laten zien en desnoods laten voelen wie de baas in huis is! (*ruimt schoonmaakspullen op*)

JORGÉ: Dat zou die van mij nooit accepteren!

KLAARTJE: (*verwijtend*) Dat komt omdat je geen overwicht hebt! ...Goed... ik ben hier eerst klaar. Ik ga voordat de nieuwe cursisten komen de toiletten nog even een beurtje geven.

JORGÉ: Ach, schat... Doe mij een plezier. (*zet rumbamuziek aan, deze zijn genoeg te vinden op YouTube*)

KLAARTJE: Wat gaan we nu beleven?

JORGÉ: Mag ik deze dans van u? (*Klaartje twijfelt even, maar Jorgé laat haar geen keus en neemt haar in zijn armen. Samen dansen ze eventjes en Jorgé is verbaasd dat Klaartje het zo goed doet*) Kijk

nu eens... Jij hebt dit vaker gedaan.

KLAARTJE: (*flirtend*) In de armen van de juiste man kan ik gewillig aan de leiband lopen, hoor!

ANGELA: (*deur slaat dicht op achtergrond, vanachter de coulissen hoor je bits*) Jorgé? Waar zit je?

JORGÉ: (*doet muziek uit, cynisch*) Over leiband gesproken... (*knipoogt*) Ga maar gauw, Klaartje. Mijn waakhond is gearriveerd.

KLAARTJE: (*lachend*) Laat het haar maar niet horen! (*gaat rechts af*)

ANGELA: (*midden op, is 9 maanden zwanger, draagt zeer onflatteuze maar comfortabele kleding, bits*) Wat mag ik niet horen?

JORGÉ: (*is gek op zijn vrouw, maar heeft het zwaar nu haar zwangerschap ten einde loopt en haar natuur er niet beter op wordt*) Niets wat jij hoeft te weten, schat! (*geeft haar een zoen en kust ook haar buik*) Hoe gaat het met mijn kleine heer?

ANGELA: Wat kan mij het schelen hoe het met je kleine heer gaat! Zoals je ziet heeft die 9 maanden geleden genoeg schade aangericht!

JORGÉ: (*flauw lachen*) Grappig hoor. Ik bedoel deze kleine hummel. (*praat tegen buik*) Hallo jongen... Hier is papa.

ANGELA: Het was anders niet grappig bedoeld! Als ik alles vooraf had geweten, was ik nooit aan een zwangerschap begonnen.

JORGÉ: (*lacherig*) Ik ook niet!

ANGELA: (*verbaasd*) Hoezo? Jij ook niet! ...Jij kon niet van mij afblijven! (*verwijst naar buik*) En kijk eens wat ervan gekomen is!

JORGÉ: (*beseft dat hij zich op gevaarlijk ijs begeeft*) Eh... schatje... Ik bedoel alleen maar...

ANGELA: (*onderbreekt hem bits*) Ik ben hier degene die als een vetgemeste zeug rond waggelt... (*ratelt snel*) Ik heb notabene door die dikke toeter mijn voeten al in geen weken gezien en daar komt bij dat ik zoveel vocht vasthoud dat ik geen verschil meer tussen mijn enkels en bovenbenen zie! En dan ga jij beginnen over jouw ellende?

JORGÉ: (*schrikt van haar temperament*) Lieverdje ik...

ANGELA: (*vermoeiend zuchten*) Ga toch een eindje fietsen met je lieverdje... (*wil af gaan*)

JORGÉ: (*lacherig, stoer*) Misschien doe ik dat nog wel!

ANGELA: (*staat in opening en draait zich boos om*) Wat zeg jij daar?

JORGÉ: Fietsen met mijn lieverdje... Met jou is op het heden toch niks te beginnen.

ANGELA: (*loopt op hem af, bits*) Heb niet de gek met mij, Jorgé

González! *(begint wat te snikken)* Ik voel mij al zo onaantrekkelijk en zeg niet dat het wel meevalt, want de laatste tijd heb je meer oog voor andere vrouwen dan voor mij!

JORGÉ: *(betuttelend)* Schatje, toch...

ANGELA: Zelfs Klaartje is ten prooi gevallen aan jouw charmes en zeg niet dat het niet zo is... ik had heus wel door wat hier zojuist gaande was, hoor!

JORGÉ: Schatje...

ANGELA: *(geïrriteerd, bits)* Hou op met dat geschatje... Met dat geslijm is al deze ellende begonnen. *(huilend boos)* Schatje dit, schatje dat... en na jouw paar minuten plezier loop ik met negen maanden ellende! *(begint theatraal te huilen)* En sinds dat ik ietsje last van mijn hormonen heb zeg je bijna nooit meer schatje tegen mij!

JORGÉ: *(wanhopig)* Ik zeg het nu toch? Ik kan momenteel ook werkelijk niets goed doen, hè?

ANGELA: *(huilerig/boos)* Serieus? Kruip je nu ook nog in de slachtofferrol?

JORGÉ: *(verbouwereerd)* Dat doe jij toch ook?

ANGELA: Ik ben hier ook het slachtoffer! Kijk dan... wat voor monster ik ben. *(huilen)* Vroeger noemde jij mij altijd je kleine schat en nu zie je mij amper staan!

JORGÉ: *(cynisch)* Nou... niet amper hoor! Je bent ruimschoots in beeld!

ANGELA: *(verbaasd)* Maak jij mij nu ook nog uit voor dikzak? *(hard huilen)* Wat ben jij soms een enorme grote... je weet wel! *(boos midden rechts af, Piet en Catarina links in opening)*

JORGÉ: *(roept haar vanachter draaitafel na)* Dat zijn jouw woorden, niet de mijne! *(een deur slaat dicht, Jorgé zucht diep, even paar seconden stilte, dan laconiek)* Nou... dat verliep redelijk soepeltjes.

PIET: *(burgerlijk, cynisch type. Heeft totaal geen zin in dansles, kijkt Angela na, Jorgé schrikt van hun aanwezigheid)* Tjonge jonge... Die heeft al een behoorlijke toeter. Onze Danutza is er niets bij!

CATARINA: *(Roemeense, dus ook accent, denk aan Roxandra uit de serie familie Kruis, volslank postuur, zeer verzorgd uiterlijk, opgewekt en spontaan type, maar niet voor de poes)* Piet... Gedraag je een beetje. Ziezo... daar we dan zijn.

JORGÉ: Goedenavond. *(geeft Piet een hand)* Jorgé González is de naam.

CATARINA: Goedenavond... Gorge. Wij zijn Piet en Catarina Smit. Dat wil zeggen ...hij is die Piet en ik ben die Catarina.

PIET: *(cynisch)* Je hebt het zeker al wel door Jorgé... Ik ben de

slimme en zij is de...

CATARINA: (*vinnig*) Jij niet zo naar doen!

PIET: Doe dan ook niet zo onnozel...

CATARINA: (*plagend*) Jij durft mij onnozel noemen? Let maar beetje op die woordje anders kun je vannacht slapen op die bankje, Piet Smit!

PIET: (*lachend tegen Jorgé*) Nou, dan kan ik eindelijk weer eens een nacht flink doorslapen. Geen koude voeten van haar voelen, geen gesnurk, geen scheetjes die de dekens...

CATARINA: Ja, zo wij wel weer weten. Hou die mondje nu maar poosje dicht!

PIET: (*cynisch*) Ja baas! (*tegen Jorgé*) Nou, je hoort zeker wel wie bij ons thuis de broek aan heeft!

CATARINA: Wat moeten Gorge wel niet van mij denken? Neem hem maar niet kwalijk... hij niet gewend zijn om van die erf af te komen. De enige sociale contacten die hij naast mij hebben, zijn onze meisjes die voor ons werken!

JORGÉ: (*verbaasd*) Meisjes die voor jullie werken?

CATARINA: Ja, zeker... onze Roxandra en Andrusca... Elizabetha en Danutza 2. (*Jorgé kijkt haar verbaasd aan*) Onze koetjes in die stallen...

JORGÉ: Och, jullie koeien... ik dacht even...

CATARINA: Mannen niet denken moeten... Beter aan die vrouw laten over!

JORGÉ: (*geeft haar een handzoen, kijkt diep in haar ogen, Catarina gecharmeerd*) Aangenaam kennis met u te maken, beleza. (*Spaans voor mooie vrouw*)

PIET: (*ietwat jaloers*) Ze heet Catarina... Geen Belezza! En waar is dat gedoe op haar hand eigenlijk goed voor?

CATARINA: Piet... niet zo jaloers! (*kijkt Jorgé weer lief aan*) Gorge weet tenminste hoe dame behandeld wil worden. Jij kunt nog veel van leer. Let maar niet op mijn man. Zijn moeder heeft hem als baby'tje op die koppie laten vallen! Daar is misgegaan! (*Jorgé en Catarina samen lachen*)

PIET: (*cynisch*) Zeg, zeg... Ik ben hier wel voor jou, hè? Of ben je dat soms alweer vergeten?

CATARINA: (*plagend, geeft hem een zoen*) Nee, schatje, dat is Catarina nog niet vergeten.

PIET: Was dat jouw vrouw die zonet boos en huilend wegliep?

JORGÉ: Ja...

PIET: (*blijft in zijn sikkeneurige rol*) Ik heb het met je te doen, jongen! Pittig vrouwtje!

JORGÉ: (*beschaamd*) Sorry daarvoor... Mijn vrouw is hoogzwanger...

PIET: (*tegen publiek*) Dat heb ik gezien... Tjonge jonge... Wat worden ze dan dik, hè? En dat komt niet alleen van het kind wat erin groeit! Mijn Catarina deed destijds een moord voor een frikandel speciaal! Op de meest gekke tijdstippen kon ik naar de cafetaria!

CATARINA: (*lachend tegen Jorgé*) Nou, zo erg vonden hij dat niet... Mijn Piet at maar wat graag met zijn Catarina mee!

PIET: Vrouwen en hormonen zijn vreemde dingen, Jorgé! Onze lieve Heer is flink tekort geschoten met het scheppen van de wereld. Blijkbaar had hij aan zes dagen toch niet genoeg, anders had hij de vrouw toch wel iets beter kunnen afwerken! (*sarcastisch lachje*)

JORGÉ: Dat zijn uw woorden en niet de mijne.

CATARINA: Luister maar niet al te veel naar hem. Hij heeft weekend verlof van die gesticht. Maandagmorgen negen uur hij moet weer achter die grendel zitten! Hij loopt een beetje door streepje heen!

PIET: Hoor wie het zegt! En het is er loopt bij hem een aardig streepje door!

CATARINA: Wat maakt uit? Of jij nu door streepje loopt of streepje door jou... Kierewiet is kierewiet!

JORGÉ: (*lachend*) Gaan jullie altijd zo menslievend met elkaar om?

CATARINA: (*lachend*) Dat met hem wel nodig zijn, maar vertel Catarina eens... Hoeveel maandjes is vrouwtje heen?

JORGÉ: Vandaag precies 9 maanden!

CATARINA: Dat jij niet menen? Wat mooi!

PIET: (*stellig*) Wat verschrikkelijk. Ik heb het met je te doen, jongen.

JORGÉ: Ik heb het er ook best wel erg zwaar mee.

PIET: Dat begrijp ik!

CATARINA: (*verbaasd*) Hoezo... jij begrijp?

PIET: (*verwijtend*) Jullie vrouwen denken altijd maar dat jullie het zwaar hebben tijdens de zwangerschap. Nou, ik kan mij die van jou ook nog als de dag van gisteren herinneren, hoor!

CATARINA: Och, jij moet niet stel aan! Alsof jij tijdens die bevalling pijn heb liggen lijden!

PIET: Nou en of! Maar dat begrijp jij natuurlijk niet... jij was te druk met jezelf bezig! Jorgé... Neem dit van mij aan, jongen. Blijf tijdens de bevalling op veilige afstand!

JORGÉ: Hoezo?

PIET: Geloof mij nu maar... Laat tijdens de bevalling je vrouw je hand niet vasthouden, anders knijpt ze die helemaal blauw!

CATARINA: Aansteller!

JORGÉ: (*slikt*) Ik zie er als de dood tegenop! Het kan soms wel uren duren heb ik gehoord.

PIET: (*Catarina luistert vol verbazing mee*) Dat klopt, jongen. Het kan zelfs wel dagen duren. Bereid je dus goed voor. Je moet echt met een tas vol noodvoorzieningen naar het ziekenhuis gaan!

JORGÉ: Die tas heeft mijn vrouw al klaar staan, hoor!

CATARINA: Tuurlijk zij dat hebben... Wij vrouwen zijn altijd overal op voorbereid!

PIET: Luister, Jorgé... Ik heb het niet over haar tas, maar over de jouwe.

JORGÉ: Mijn tas?

CATARINA: Hoezo, zijn tas?

JORGÉ: Maar wat moet ik dan meenemen?

PIET: Je iPad of laptop! Een natje en een droogje... Oh en ook wat lectuur. En geen vieze boekjes, want daar word je alleen maar opgewonden van en de komende jaren mag je toch niks... Geloof me! En als je in onze fase terecht komt... (*kijkt Catarina afkeurend aan*) dan wil je zelfs niks meer! (*Catarina geeft hem een mep*)

JORGÉ: Maar wat moet ik met een iPad tijdens de bevalling?

CATARINA: Jij mij de woordjes uit die mond halen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto